

מסכת זבחים

פרק א

א. כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן, כשרים, אלא שלא עלו
לבצלים לשם חובה. חוץ מן הפסח ומן החטאת. הפסח בזמנו,
והחטאת, בכל זמן. רבי אליעזר אומר, אף האשם. הפסח בזמנו,
והחטאת והאשם, בכל זמן. אומר רבי אליעזר, החטאת באה על
חטא, והאשם בא על חטא. מה חטאת פסולה שלא לשמה, אף
האשם פסול שלא לשמו:

ב. יוסי בן חוני אומר, הנשחטים לשם פסח ולשם חטאת,
פסולים. שמעון אחי עזריה אומר, נשחטן לשם גבוה מהם, כשרין.
לשם נמוך מהם, פסולים. כיצד. קדשי קדשים נשחטן לשם
קדשים קלים, פסולין. קדשים קלים נשחטן לשם קדשי קדשים,
כשרין. הבכור והמעשר נשחטן לשם שלמים, כשרין. ושלמים
נשחטן לשם בכור, לשם מעשר, פסולין:

ג. הפסח ששחטו בשחרית בארבעה עשר שלא לשמו, רבי יהושע מכשיר, כאלו נשחט בשלשה עשר. בן בתירא פוסל, כאלו נשחט בין הערבים. אמר שמעון בן עזאי, מקבל אני מפי שבעים ושנים זקן, ביום שהושיבו רבי אלעזר בן עזריה בישיבה, שכל הזבחים הנאכלים שנזבחו שלא לשמו, כשרים, אלא שלא עלו לבתלים משום חובה, חוץ מן הפסח ומן החטאת. ולא הוסיף בן עזאי אלא העולה, ולא הודו לו חכמים:

ד. הפסח והחטאת ששחטן שלא לשמו, קבל, והלך, וזרק, שלא לשמו, או לשמן ושלא לשמן, או שלא לשמן ולשמן, פסולים. כיצד לשמן ושלא לשמן, לשם פסח ולשם שלמים. שלא לשמן ולשמן, לשם שלמים ולשם הפסח. שהזבח נפסל בארבעה דברים, בשחיטה ובקבול ובהלוך ובזריקה. רבי שמעון מכשיר בהלוך, שהיה רבי שמעון אומר, אי אפשר שלא בשחיטה ושלא בקבלה ושלא בזריקה, אבל אפשר שלא בהלוך, שוחט בצד המזבח וזרק. רבי אליעזר אומר, המהלך במקום שהוא צריך להלך, המחשבה פוסלת. ובמקום שאין צריך להלך, אין המחשבה פוסלת: